

בקדשת רבונו ויאמר כף: העטופה בסדין הזדמנה, מתרת מתרת, אל תכנסי ואל תצאי, לא שלך ולא בחלקך. שובי שובי, הים רועש, הגלים שלו קוראים לך, בחלק קדוש אני אחוז, ובקדשת המלך התעטפתי.

ורכסות את ראשו ואת אשתו עד שעה אחת, וכן בכל פעם, עד שלשה ימים לקליטה, שפל הרכבה שאין קולטת לשלשה ימים, שוב אין קולטת. ובספר שהניח אשמדאי לשלמה המלך, אומר שלשים יום. ואמר, שלאחר ששים את המעשה, ישפך מים צלולים סביב מטתו,

וזו שמירה של הכל. (אחר כך) מי שמניקה תינוק, לא תזדוג עם אדם אלא בשעה שהתינוק ישן. ואחר כך אל תניק אותו עד שעה אחת, כמו שני מילין, או מיל אחד, אם לא יכולה בשביל צער התינוק בזמן שהוא בוכה. וכזה לא יפחד ממנה לעולמים.

אשרי הצדיקים שהקדוש ברוך הוא מלמד אותם סודות עמקים שלמעלה ולמטה, והכל בשביל התורה, שהרי מי שמתעסק בתורה, מתעטר בעטרות של השם הקדוש, שהרי התורה היא שם קדוש, ומי שמתעסק בה נרשם ומתעטר בשם הקדוש, ואז יודע דרכים נסתרות וסודות עמקים שלמעלה ולמטה, ולא פוחד לעולמים.

בא ראה, באותו יום נצטוו על עץ אחד ועברו על מצות רבונם, ובגלל שהאשה חטאה בראשונה ובא עליה אותו הנחש, כתוב (בראשית א) והוא ימשל בך. מפאן והלאה, בכל הפעמים שאנשים נמצאים רשעים לפני הקדוש ברוך הוא, הרי בארנו עליהם, מצד הדין הקשה. זהו

דמארי, ולימא הכי, עטיפא בקטפא אזדמנת, שארי שארי, לא תעול ולא תנפוק, לא דיךך ולא בעדךך. טוב תוב, ימא אתרגישא, גלגלוי לין קראן, בחולקא קדישא אחידנא, בקדושה דמלפא אתעטפנא.

ולחפוי ליה לרישיה ולאנתיה עד שענתא חדא, וכן בכל זמנא, עד ג' יומין לקליטה, דכל הרפכה דלא קולטת לג' יומין, טוב ליתא קולטת. ובספרא דאנח אשמדאי לשלמה מלפא אמר, תלתין יומין. ואמר דלבתר דסיים עובדא, לישדי מיין צלילן סוחרניה לערסיה. ונטורא דכלא. (לבתר).

מאן דינקא לרבאי, לא תזדוג לבר נש, אלא בשענתא דרבאי נאים. ולבתר לא תניק ליה, עד שענתא חדא, פתרין מילין, או חד מיל, אי לא יכלא בגין צערא דרבאי, בזמנא דאיהו בכי. ובדא לא מסתפי מנה לעלמין.

זבאין אינון צדיקיא, דקודשא בריך הוא אוליה לון רזין עמיקין דלעילא ותתא, וכלא בגין אורייתא, דהא אורייתא, מאן דישתדל בה, מתעטר בעטרין דשמא קדישא, דהא אורייתא שמא קדישא הוא. ומאן דישתדל בה, אתרשים ואתעטר בשמא קדישא, וכדין ידע ארחין סתימין, ורזין עמיקין דלעילא ותתא, ולא מסתפי לעלמין.

הא חזי, (דף י"ט ע"ב) בההוא יומא אתפקדו על אילנא חד, ועברו על פקודא דמאריהון, ובגין דאתתא היא חבת בקדמיתא, ואתא עליה ההוא נחש, פתיב, (בראשית ג) והוא ימשול בך.

מפאן ולהלאה, בכל זמנין דגוברין אשתכחו חיביין קמי קדשא בריך הוא, הא אוקימנא דאינון נשים (דלעילא) מסטרא דדנא קשיא,

שאותן נשים (שלמעלה) שמצד הדין הקשה מזמנות לשלט